

Az első angol-est

A bölcsészkar angol szakos hallgatói régi tervüket váltották valóra a március 6-án megtartott angol esten. A tanszéken belül ez volt az első alkalom, hogy az öt évfolyam angolosai önálló estet rendeztek, ezért nagy érdeklődés kísérte a tanárok és a diákok körében egyaránt.

A Móra Kollégium játéktérmet zsúfolásig töltötték a meghívott vendégek, oktatók és hallgatók. Szervező csoport és szereplőgárda egyformán nagy lelkesedéssel készülődött erre az eseményre. Sok ügyes ötletből elképzelésből állították össze műsorukat, melyet az est első részében adtak elő.

Elsőként *Návaj Anikó* és *Novák György* sikeres előadásának tapsolhatunk. Beckett *Godotra várva* című drámájából adtak elő részletet. Ezt különböző jelenetek követték, közben *Tiborszky Péter* és *Máthé Levente* angol számokat énekeltek gitár kísérettel.

Láthattunk paródiát a tanárokról, amint előadnak szemináriumot vezetnek vagy vizsgáztatnak, megjelent előtűnk *Ophélie*, az elgyötört angol szakos hallgatóról megtestesítője, amint éppen vizsgálják és Hamlet a szintén elgyötört tanár, aki éppen vizsgáztat. Mindez természetesen óriási derűtséget váltott ki a jelenlevőkből.

Ezután vetélkedőre került sor: részleteket olvastak fel különböző versekből, regényekből és az ügyes megfejtőket esokoládával jutalmazták. A műsor után bekapcsolták a magnót, lemezjátszót — elkezdődhetett a tánc.

Az est végig nagyszerű hangulatban telt el s minden jelenlevőben megerősítette azt az igényt, hogy ennek a kezdeményezésnek következék folytatása, váljon ez hagyománnyá az angol tanszéken!

F. M. ZS.

Ilyen még nem volt...

...legalábbis én nem emlékszem rá, hogy az Aud. Max-ban Spirituálé est lett volna az elmúlt években. Nos, február 27-én este ilyet is hallhatott a közönség a Pécsi Tanárképző Főiskola Spirituálé együttesének előadásában. (tagjai: Galyasi Géza -tenor I., Kunos István -tenor II., Nagy Ernő -bariton, Szabó Szabolcs -basszus).

A TTK KISZ szervezetének rendezésében mintegy kétszáz érdeklődő tapsolt a színvonalas műsornak, amelyben nemcsak az ismert (*Dom by the riverside. Get cost. Sometimes*) hanem a kevésbé ismert spirituálé (*Little David*) is nagy sikert aratott. Csak, azt sajnáljuk, hogy Szegeden közönsége ugyan van ennek a műfajnak, művelői viszont nincsenek.

A. GY.

Vinkler László kamarakiállítása

Vinkler László festőművész és tanár újságíró klubban kiállított alkotásainak első benyomása a lendület. Nagyméretű táblákon dinamikus, fekete-fehérszínű formák szeszélyes és tömör kiállításai villóznak. A világot a szellem szemével nézi, s választásától függ mind a tartalom, mind ennek alakítás-módja. Tematikusan és technikailag a lehetőségek sokféleségét választja.

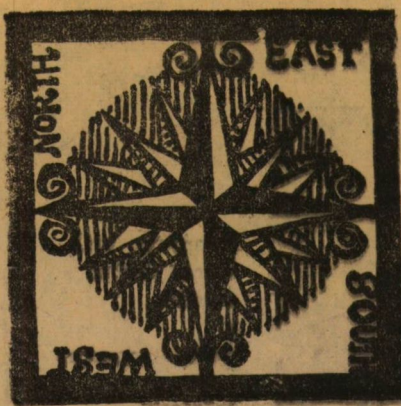
A képzelet számára legizgalmasabbak a fekete tussal és lavírozással készült „Széttört horizont”, „Elszabadult természet”, „Elpusztíthatatlan élet I. II.”. A festéknek szabad folyást enged, majd hirtelen megfékezi. Így határozatlanból határozottá válik a szeszélyes forma, s az élet lüktetéséhez hasonlóan nyitott rendszert alkot.

A mitológiából meríti témáit, „A hívívó Hermész”, „Oidipusz király”, „Iokaszte királynő” stb. is. A képek még másodsorban sem ábrázolnak egy személyt, vagy eseményt, hanem a művész elrendezése következtében a történelem előtti mítoszok monumentalitását közvetítik.

Vinkler faktura játékát bizonyítják „Fekete Golgota”, „Sámán ima a jó szülésért”, „A Fehér Pokol” című táblái. A valóság töredékessé válik a képeken. Ez a kompozíció alakulásánál jól megfigyelhető, amit a festői cél érdekében széttört műanyagdarabok és festék összedolgozásával húz alá.

A bejáratnál szemközt hatalmas táblája montázsszerűen összerakott lapokból áll össze. Görög vázak motívumai díszítik. Szenvedő emberi arcok lépnek ki belőle, túl téren és időn, a végtelenbe.

— NAGY E. —

Dalest

Március 4-én a Bartók Béla Művelődési Központ nagytermében lépett színpadra *Veszely Gabriella*, főiskolai tanár.

Dalestje, igaz és mélyről fakadó muzsikálása nagy művészi élményt nyújtott a hallgatóságnak. Már az első hangok megteremtették a művész (illetve mű) és közönsége között a megfelelő kontaktust, és kialakították azt a bensőséges hangulatot, amely az egész estét jellemezte.

Műsora első részében *Scarlati*, *Gluck*, *Haydn*, *Mozart* és *Brahms*, a második részben *Kodály* és *Debussy* dalokat szólaltatott meg, csodálatos stílus tisztasággal. A művek minden hangulati és karakterelemét érvényre juttatta. A könnyed, bűbajos *Mozart* dalocská megoldása éppoly tökéletes volt, mint *Kodály* kitűnően dramatizált szövegű néphallada feldolgozásának bravúros előadása.

Veszely Gabriella muzikalitását, érzelemgazdagságát, hangjának lírai vagy éppen drámai kifejező erejét már eddig is ismertük, és ezen az estén ismételtén meggyőződött bennünket arról. A nagy siker méltó részese volt *Péterné Frank Klára*, aki csodálatos összhangban zongorán kísérte a művésznőt. *Nagy István* zongoraművész közreműködésével vált az est még teljesebbé. Tőle *Chopin* és *Debussy* műveket hallhattunk kitűnő tolmácsolásban. A művek még tökéletesebb megközelítését tette lehetővé *Csillik László* összekötő szövege, melyet finom ízléssel és hozzáértéssel válogatott össze.

Minél többször szeretnénk látni és hallani *Veszely Gabriellát* színpadon. Jó lenne, ha sok ilyen jellegű koncertet rendezne a Bartók Béla Műve-

lődési Központ ezután is. (De talán az est is megeredemelte volna a jobb közönségszervezést.)

K. A.

„Es szólt a romlás”

(Görög irodalmi est a maximumban)

21 költő 30 verséből még *Theodorakis* zenéje segítségével is nehéz görög irodalmi estnek nevezhető szerves egészet komponálni. Ezt a kísérletet láthatuk március 11-én az Auditorium Maximumban. Aki a kísérletet levezette: *Ujlaky Karoly*, a Szegedi Nemzeti Színház művésze.

Homerosztól *Ritszoszig* és a *Kavafiszig* csaknem három ezer esztendő telt el, mégis — mint ahogyan más művészeti ágaknál is — sosem volt két, időben oly távolos kor ilyen közel egymáshoz. Aktuálisnak válnak az ókori verssorok, harmóniába rendeződnek az egymás után elhangzó régi és mai művek. Különösen így érezhettük ezt a műsor első felében. Az egyéni és közösségi szabadságért, a háború, a megalkuvás, az árulás ellen, az emberiségért és az emberiségért szólnak a költők. *Ujlaky Karoly* előadásából érezhettük ezt a folyamatosságot. Az *Iliász*-részlet, *Kavafisz*, *Anakreon*, *Sapphó* verseinek tolmácsolását éreztem a leginkább kiforrottnak ebből a részből. Az est második felében a mai irások domináltak, az anyag tartalmában egységesebb volt, de gyengébb, mint a szünet előtti. A drámai hangvételű versek közül *Meneaios Ludomis*; „Jól vagyok...” című költeményéből a sorok közül kikiabálni-vagyást és a tehetetlenséget, a kétségbeesést és a felismert igazság erejét együtt nagyon igényesen közvetítette a fiatal művész. A drámaiság, a szenvedélyek azonosságának kiemelése, az az éppen az összhang-teremtés igénye hozta magával, hogy néhol egyszínűnek érezhettük az előadásmódot. Sikert-e a kísérlet? Azt hiszem, igennel válaszolhatunk.

KISS MAGDOLNA

Üttörők versenye

A Szegedi Tanárképző Főiskolán rendezték meg március 20-án az üttörők megyei szaktárgyi versenyt, ahol orosz nyelvből, magyarból, történelemből matematikából, fizikából, kémiából, földrajzból és biológiából több mint száz általános iskolás vetélkedett.

„A Szegedi Egyetem? Amit a padban összegyűrve szoktunk találni?” Ez volt az első válasz, amikor a következő kérdésekre próbáltunk feleletet kapni. Mi a hallgatók véleménye lapunkról, a Szegedi Egyetemről? Kik olvassák? Kik nem és miért nem? Ezek a kérdések több hónapja foglalkoztatnak minket és számtalanszor elhatároztuk, hogy végére járunk a dolognak, megpróbáljuk megkeresni a

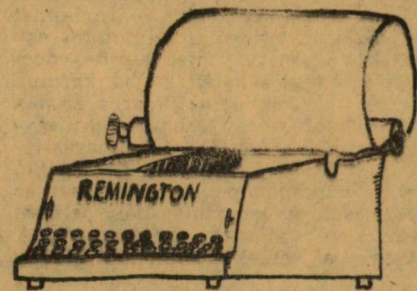
Ilyen fekete az ördög?

Az olvasatlan és olvashatatlan Szegedi Egyetem Szerkesztőségére kéri esetleg előforduló kósa olvasóit, hogy az alant közzölt, s vitaindítóknak szánt íráshoz fűzze hozzá észrevételeit. Köszönettel vennénk tudomásul, ha a hozzászólók mellőzve az egyetemen szokásos szerénységet, lemondanak a névtelenségről, s véleményüket kézjegyükkel látnák el. Buzgalmukért előre is hálaival adózik a

SZERKESZTŐSÉG

gásolták azt, hogy a rövid híradásokon túl keveset lehet olvasni az ifjúsági mozgalomról, tevékenységéről, életéről.

Szükség van-e lapunkban a sakk-rovatra? — kérdezték először tőlünk, mi menynek összefoglalása így hangzik: „nem igényeljük!”. Hogy meggyőződ-

resztül csak hatalmas betűoszlopokat láthatunk — mondták a kifogásokat amik egyben javaslatok is — a változtatásra.

További javaslatok

A kritika — sok esetben nem is valami finoman fogalmazva — serkentet a változtatásra, a jobb, célravezetőbb módszerek és formák megkeresésére. Egyesek konkrét javaslatokat is tettek, amit igyekeztünk hűen rögzíteni s tapasztalataink összegzése végén mi is szeretnénk egy-két javaslattal élni. Az a benyomásunk, hogy kedvező fogadtatásban részesült az egyre gyakrabban jelentkező főiskolai oldal. (Ez a főiskolai hallgatók, aktivitásuk érdeme? Elzónyára.) Jó lenne a másik két intézménynek is ilyen, állandó oldalt biztosítani, talán az érdeklődés is fokozódna. Javasoljuk, hogy egy alkalommal kismformátumú kérdőívet, nyomtatványt közzöljön a lap, amit kitöltve a KISZ-vezetőségek összegyűjtenének és eljuttatnának a szerkesztőségnek. A lap tartalmára és formájára vonatkozó őszinte vélemények nagyban elősegíthetnék a szerkesztőség munkáját.

Egyetlen hallgató, oktató és szerkesztőségi munkatárs számára sem lehet közömbös, hogy milyen lap a Szegedi Egyetem, a mi lapunk. Mi hallgatókat kértünk véleménynyilvánításra, munkánk során a pusztán valósághoz ragaszkodtunk, hogy figyelmezteltünk s közös táradozással megoldjuk a problémákat kiküszöböljük a hiányosságokat. — mindannyiunk érdekében.

MOOS FERENC
KELEMEN GÁBOR

megfelelő válaszokat. A szerkesztő tetszését megnyerte ötletünk és lázasan fogtunk hozzá a munkához. R riportot akartunk készíteni, nevekkel, nyilatkozatokkal. Munkánkat rövid idő után legörbült szájjal kellett folytatnunk és hamarosan beláttuk, hogy a riportból nem lehet semmi. Miért? Ki látott már olyan riportot amelyben mindenki ugyanazt mondja el szinte szószórinti ismétlésben? Úgy éreztük azonban, hogy a nem éppen kedvező tapasztalatokat is közre kell adnunk, ha másként nem, így összegezzük. Mindannyiunk — hallgatók, KISZ-vezetők, írókat hallgatók, lapterjesztők — okulására.

Terjesztés, ó!!!

Mi is lehetett volna első kérdésünk ha nem ez: mikor olvastad utoljára a Szegedi Egyetemet? Már ekkor, ennél a kérdésnél égne meredt a hajunk és ez a jelenség számtalanszor megisméltődött. Ilyen és ehhez hasonló válaszokat kaptunk. „Szegedi Egyetem? Nem találkoztam vele. Miért? „Biztosan elkerüljük egymást.” Nagyon sokan elmondták, hogy ebben a tanévben két-három példánnyal találkoztak. Összeszázmoltuk, hogy a tanév kezdetétől vizsgálódásunk eredményeinek írásfoglalásáig (II. 21.) ösz-

szesen nyolc szám jelent meg, plusz a szeptemberben az elsőkék részére „Alfa” címmel kiadott melléklet. Ha összehasonlítjuk e két egyszerű számot: 9 és 3 (jóindulattal), túl nagy az eltérés. E témakört összegezve meg kell állapítani, hogy lapunk címe alatt olvasható a következő felirat: „A Szegedi felsőoktatási intézmények lapja”. Jó lenne kinyomozni, hogy kik az olvasók ha az egyetemi hallgatók nem? Erre a nyomozásra nem vállalkoztunk, de bízunk benne, hogy a lapterjesztés módja rövid időn belül megváltozik. Akár ezt is ide lehet írni: AZ ILLETEKESEK FIGYELMEBE!

A tartalomról

Ha csoportosítjuk a megkérdőzetteket és első csoportba soroljuk azokat, akik keveset tudnak a lapról, nem jutnak hozzá, akkor a másodikikat azok alkotják, akiknek kezébe kerül a lap — csak nem olvassák. Az indoklások nagyon érdekesek és jórésztük foglalkozik a Szegedi Egyetem tartalmával. Többen elmondták azt a véleményüket, hogy aránytalanul keveset foglalkozik lapunk a hallgatók nagy többségét érintő és érdeklő kérdésekkel. Néhány véleményt idézni is szeretnénk. „Vajon kit érdekelt a délmagyarországi művese állomásról közölt cikk? Engem és társaim nagy részét biztosan nem!” Harmadéves joghallgató közölte véleményét a következőképpen: „Három hónapja egyáltalán nem olvasom ezt a lapot, mert nem érdekel, unott a hangja.” Mások kifo-

junk ennek igazáról, megkerestünk sakkzó hallgatókat és megkérdztük: felhasználták-e valaha ezt a rovatot? Aki a lapot ismeri az is azt válaszolta: nem!

A tartalomról még annyit, hogy egyik interjúalanyunk szerint: „Ne írjon a lap olyan dolgokról, amit máshol is el tudunk olvasni. Foglalkozzon velünk, a mi, egyetemi életünkkel.” Ehhez az állásfoglaláshoz bátran csatlakozhatunk!

A formáról

„Nem köti le az olvasót, egyhangúsága fárasztó.” Azt hisszük, hogy ez a mondat fejezi ki legjobban a kérdésekre kapott válaszok lényegét. Változtatni kellene rajta, nem kell ragaszkodni annyira ahhoz a hagyományos formához, — javasoljuk! A lap úlságosan zsúfol, nehezen lehet el-

